

Käijatte nimmel on sündinud, waid sedda sün-
nib mitmed modi, kui innimesed mitte arro
ei sa, kuidas ehk midda wisi kohhotus olli.
Kes surnud on, se on surnud, selle luud ja
lihha hakkab kohhe maddanema ja ei tulle siis
ial ennam hauast wälja, ellawaid kohhutama;
agga ebbausk ja kerge meel tewad saggedaste
asja hullemaks, kui se tõeste olli.

Italiamaal — ma ei tea ennam selle linna
nimme — olli rikka kaupmehhe wanna emma
surnud. Pääw pärrast matmist, õhtul, läh-
háb kaupmees seina kambri, kus emma haige
olli ja ka surri; agga tulli kohhe sealt jälle
taggasi, kohkunud ja kahwatand wärrisedes,
hüab keif perre rahwast kofko ja ütleb, et
emma jälle koeo taggasi tulnud, mis temma
omma filmaga olli näinud; agga mitte ep
olle julgenud liggi minna. Preester kutsuti
seina, kes kohhe julgeste ees läks ja teised
keif tagga järrele. Kui sisse ollid astunud,
tõmmati wodi kardinid lahti ja keif näggid,
et üks wanna naesterahwas, musta náuga,
kellel tanno peas, omma suga tempusi teggi

ja waatjate peale irwitas. Muud küsis pree-
ter kaupmehhe käest, kas se temma emma pid-
di ollema? mis peale kaupmees kostis: „Jah! se
on minno wanna emma; se on minno emma;
Oh mo waene emma!“ ka teised maea inni-
mesed piddasid tedda seks. Siin wõttis pree-
ter wet ja piiskas sellega wannamori filmi.
Kui koddokäia nággi, et preester wet temma
filmi pillus, kargas wodist wälja ja preestre
selga hammastega kiini. Keif jooksid karju-
des toast wälja; agga koddokäia müts kuk-
kus peast mahha ja siis tunsid keif, et se
wanna emma muud ei olnud, kui nende om-
ma suur „ahw“, kes olli näinud, kuidas wanna
õnnis wodiis haige olnud ja ride olli pandud.

Se asfi on ammo selge, et mis ahw náab
innimest ees teggewad, sedda teeb temma kohhe
järrele.

Iggal maal on rahwas maiad
Kuulma, kuidas koddokäijad
Siin ja seal on tempo teinud,
Mis ni mõnni arwab näinud.